

Bilag A – eksempel vedrørende aflytning.

Efter de gældende regler.

Politiet mistænker A for at deltage i terrorrelaterede aktiviteter. (F.eks. indsamling af penge til en terrororganisation i A's oprindelsesland.)

I det boligområde, hvor A bor, bor der omkring 25 personer fra A's oprindelsesland.

Politiet ved, at A mødes regelmæssigt med flere af sine landsmænd, herunder B, C, D og E i den klub, som har til huse i boligområdet.

Politiet vurderer, at man har tilstrækkelige oplysninger til at begrunde en aflytning af A's telefon med henvisning til, at han mistænkes for at indsamle midler til en terrororganisation, og muligvis også B, mens man ikke har bestemte grunde til at antage, at C, D og E er involveret i de strafbare indsamlingsaktiviteter. Man kunne dog ønske at "se nærmere på" C, D og E.

Til gengæld er det politiets opfattelse, at A og B mødes så ofte med C – også privat, at man vil kunne opnå en retskendelse på aflytning af C's telefon med henvisning til, at der formidles "terror-oplysninger" over C's telefon.

D og E opgiver man på forhånd at få lov til at aflytte i erkendelse af, at der næppe er tilstrækkelige bestemte grunde til at antage, at de er involveret i de strafbare indsamlinger, eller at der fra deres telefoner formidles "terror-oplysninger" til, at man kan opnå en retskendelse.

Man kunne herefter forestille sig, at politiet opnår retskendelse til at aflytte A som terrormistænkt. Retten vil derimod ikke lægge til grund, at der er bestemte grunde til at mistænke B for medvirken i de konkrete terrorrelaterede aktiviteter, men godkender dog ved en særskilt afgørelse herom, at hans telefon aflyttes, fordi der er konkret formodning for, at A benytter hans telefon. Vedrørende C afviser retten at tillade aflytning, idet man ikke finder, at der er bestemte grunde til at antage, at der over C's telefon formidles "terroroplysninger".

A aflyttes altså som terrormistænkt, mens B aflyttes som "nær ven" af A. C, D og E aflyttes ikke.

Efter lovforslaget.

Politiet står i situationen som beskrevet ovenfor. Politiet har konkrete mistanker mod A for terrorrelaterede aktiviteter, i mindre grad mod B, og ikke noget konkret på C, og i endnu mindre grad på D og E, som alene kender A fra klubben.

I forhold til situationen efter gældende lov, står politiet i en enklere situation. Efter lovforslaget kan politiet nøjes med at ansøge om rettens tilladelse til at aflytte A. Får politiet en kendelse, som tillader dem at aflytte A, kan de i den periode, som kendelsen løber, aflytte enhver, som kunne mistænkes for at låne telefonen ud til A (til at udveksle terroroplysninger). Det betyder, at de kan aflytte B, C, D og E, som venner/bekendte af A.

Dermed bliver det mindre væsentligt, om grundene til at mistænke B for terroraktiviteter er lidt ukonkrete, og at mistanken mod C, D og E er endnu ringere funderet. Det afgørende er, om man kan sige, at B, C, D og E kunne mistænkes for – som venner/bekendte/landsmænd af A – at ville lade ham benytte deres telefon. Man behøver næppe sandsynliggøre "terror-tilknytningen", kun at de har en eller anden grad af personlig forbindelse med A. Lovforslaget er ikke særlig præcist om, hvilken grad af "kontakt" der kræves.

Hvis man ikke har "nok" konkrete oplysninger til at begrunde en retskendelse på "terrorist-mistanke" mod B, C, D, E, kan man i stedet aflytte med henvisning til risikoen for, at en given person vidende eller uafvidende udlåner sin telefon til kommunikation af terroroplysninger. Der skal blot være én terrormistænkt – A – som begrunder kendelsen.

Politiet skal først efter 4 uger oplyse for retten, hvem de har aflyttet i de 4 uger, hvor de har haft en kendelse på A. Aflytningen af B, C, D og E er gennemført, når underretningen til retten sker. Retten tager ikke *af egen drift* stilling til aflytningen af B, C, D og E, men videregiver blot oplysningerne til den beskikkede advokat. Kun hvis den beskikkede advokat mener, at B, C, D, eller E er aflyttet uden tilstrækkelig begrundelse, kan han forlange, at retten afgør spørgsmålet ved kendelse. Men da er alle 4 venner/bekendte blevet aflyttet i 4 uger. (Ofte kommer advokaten ikke til at

tale med B,C,D og E, fordi der er nedlagt forbud mod at underrette dem om aflytningen. Advokaten repræsenterer altså personer, han ikke kender eller kan tale med, hvilket vanskeliggør hans opgave).

Det er endvidere uklart efter bemærkningerne til forslaget, hvor ”bredt” politiet må aflytte. Kan politiet med kendelsen på A aflytte de 25 landsmænd til A, som bor i boligområdet? Kan medlemmerne af klubben aflyttes eller kun nogle af dem? Kan man aflytte 5, 10 eller 25 beboere i området på den ene retskendelse? Hvor går grænsen mellem ”overvågning” og aflytning, som er begrundet i, at A kunne tænkes at ville benytte en anden beboers telefon?

Det bliver op til den beskikkede advokat at afgøre, hvilke aflytninger der skal indbringes til afgørelse af retten.